

WE HEBBEN ALLEMAAL HETZELFDE VERHAAL

(Abbiamo tutte la stessa storia)

monoloog

door

DARIO FO & FRANCA RAME

Vertaling: Frans Roth

TONEELFONDS J. JANSSENS B.V.

Tel: 03 366 44 00

E-mail: bestellen@toneelfonds.be

Website: www.toneelfonds.be

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **WE HEBBEN ALLEMAAL HETZELFDE VERHAAL** gaan opvoeren, dienen in alle programma-boekjes, posters, advertenties, Facebook en eventuele andere publicaties de volledige titel(s) en naam van de oorspronkelijke auteur & vertaler: **DARIO FO & FRANCA RAME en vertaler FRANS ROTH** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van Toneelfonds J. Janssens bv.

**Wettelijk depot
ISBN**

© 1998 Toneelfonds J. Janssens/Dario Fo

**www.toneelfonds.be
E-mail: bestellen@toneelfonds.be**

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (YouTube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van TONEELFONDS JANSSENS te Antwerpen.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van TONEELFONDS JANSSENS te Antwerpen.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij **TONEELFONDS JANSSENS te Antwerpen**

Telefoon 03 366 44 00

Website: www.toneelfonds.be

Email: rechten@toneelfonds.be

IBAN: BE37 3631 4081 3728 BIC: BBRUBEBB

Geen enkele andere instantie dan TONEELFONDS JANSSENS heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Aanvraag vergunning tot opvoering:

Aankoop van minimaal **5** tekstboekjes bij de uitgever.

Gebruik bij voorkeur de aanvraag module op www.toneelfonds.be.

Zie ook de brief, welke u bij aankoop van de scripts heeft ontvangen (tevens bewijs van aankoop tekstboekjes bij uitgever), of informeer ons via de mail/per post. Bij vragen kunt u bij ons informeren. Uw aanvraag dient tenminste **vier weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van Toneelfonds Janssens. Eventueel extra voorstellingen dienen uiterlijk 1 dag voor de dag van de opvoering te worden aangegeven.

U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Aanvraag vergunning tot HER-opvoering(en):

1. Gebruik bij voorkeur de aanvraag module op www.toneelfonds.be of via de mail/per post met uw gegevens naar Toneelfonds Janssens. Uw aanvraag dient tenminste **vier weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van Toneelfonds Janssens

2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% boete worden verhoogd. Het tarief wordt met boete verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen vier weken voorafgaand aan de voorstelling. Algemene voorwaarden zie www.toneelfonds.be.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

Rechten NEDERLAND: I.B.V.A. HOLLAND BV, afd. Auteursrechten, Postbus 363, 1800 AJ Alkmaar Telefoon (072) 5112135 – info@ibva.nl.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

(Midden op het toneel een oplopend praktikabel, met de afmetingen van een groot bed, waar een vrouw languit op ligt. Gedempt licht.)

VROUW: Nee... nee, laat dat... toe, schei uit... nee, niet zo, ik krijg geen lucht meer. Wacht... Ja, ik vind 't wel fijn, maar dan wel met een beetje... ja, Jezus, hoe moet ik dat nou zeggen... hé, je drukt me helemaal plat. Nee. Schei uit. Je maakt mijn hele gezicht nat... Oh!... Nee, niet in mijn oor! Ja, ik vind het wel fijn, maar niet in mijn oor. Je lijkt wel een slagroomklopper met die tong van je! Ja, en dat hoeft ook niet. Hoeveel handen heb jij eigenlijk? Zeg... ik moet even bijkomen, hoor. Ga's even van me af. Toe nou. Wat heb je in Godsnaam gegeten vanavond? Toe nou... Hé, schiet op! We doen net als bij boksen... Hè, hè. Even een break.

(Ze komt langzaam overeind net alsof ze zich bevrijdt van het gewicht van het lichaam van haar partner. Ze zit nu tegenover het publiek.)

En dat noem jij vrijen?... Ik vind het best fijn, ja, maar wel met een beetje gevoel... Sentimenteel gedoe?... Goh, ik dacht al... waar blijft ie? Ja natuurlijk, ik ben een sentimentele trut... Ik ga graag met je naar bed en dat weet je best. Maar wanneer dringt het nou eindelijk 's tot je door dat ik geen flipperkast ben, waar je even honderd lire in doet en dan gaan, floep, alle lampjes aan... pling-plong-pling-plong-pling. Je schudt even en het hele zakie is in beweging. Als je aan mij schudt, ga ik op tilt. Kleinburgerlijke, katholieke opvoeding? Jezus, weet je niks beters. Dat is zo afgezaagd! Als je als vrouw niet meteen in de gewenste positie gaat liggen, hup, rok omhoog, slip naar beneden, benen wijd, dan ben je meteen een trut, die last heeft van complexen. En dat komt allemaal door onze opvoeding. Ja, dat is er bij ons ingestampt door een reactionnair-imperialistisch – kapitalistisch – royalistisch – conformistisch – repressief soort opvoeding. Daar sta je van te kijken, hè. Frustrerend, hè, zo'n intellectuele vrouw... 't Is maar niks. Nee, dan heb je meer aan een dom gansje met zo'n erotisch lachje... *(lacht heel laag, quasi-erotisch...)* Blijf af. *(neuriet gespannen voor zichzelf)* De pest in? Ik? Nee hoor. Hoe kom je d'r bij?... Zullen we dan maar weer?

(Ze gaat weer liggen, evenwijdig aan publiek; uit de andere toon is het duidelijk dat ze aan het vrijen zijn.)

Als je wilt hè, kun je zo zacht zijn... bijna een mens.

Een echte kameraad. *(ze laat zich gaan, haar stem krijgt iets dromerigs)* Met jou kan ik over dingen praten, waar ik normaal niet aan toe kom. Soms zelfs over interessante dingen. Jij komt tenminste niet alleen bij me om met me te vrijen... Jij rent ook niet meteen weg daarna. En we praten, jij praat en ik luister.. *(steeds meer in extase)* En ik luister en jij praat... *(men begrijpt dat ze op het punt staat een orgasme te bereiken, maar dit wel duidelijk alleen door de toon van de stem)* En jij praat en je praat... en ik... en ik... *(verandert van toon, geschrokken)* ... en ik raak... zwanger. *(smekend)* Hé, je moet even stoppen... *(gedecideerd)* Stop zeg ik. Ik moet je wat vertellen. Ja, het is belangrijk. Ik ben met de pil gestopt. Ik kon er niet meer tegen, ik kreeg er van die zware borsten van, het leken de koepels van de Sint Pieter wel. Ja... ik wil wel. Maar je kijkt wel uit hè. Je weet toch nog wat er de vorige keer gebeurd is. God en daar ben ik zo beroerd van

geweest... ja, jij ook, ik weet het, maar sorry hoor, ik toch nog wel wat meer. Goed goed, oké, maar voorzichtig hè...

(Ze vrijen, zij blijft een paar seconden onbeweeglijk liggen, heel stil, de ogen wijd-open, dan stampst ze zenuwachtig met haar voet op de grond; ze kijkt haar partner aan en fluistert hem angstig toe:)

Kijk uit! Kijk uit! Nee, nee het gaat niet. Ik kan me niet ontspannen, ik moet de hele tijd aan die abortus denken. *(De man gaat van de vrouw af, ze komt overeind, duidelijk teleurgesteld.)* Wat nou, heb ik de stemming verpest? Nou, dat spijt me dan. Vind je het zelf niet absurd? Ik wil niet zwanger worden en daarmee verpest ik de romantische sfeer, *(kwader nu:)* En jij noemt jezelf progressief? Doe me een lol zeg. Weet je wat het met jou is? Jij denkt alleen maar aan dat dingetje van je. Ja, dat is het enige waar jij aan denkt. En dat is repressief – katholiek – imperialistisch – plutocratisch - gefrustreerd gebleven! Ja, bekijk hem maar eens goed. Bovenop zit de kardinaalsmuts en dan krijg je de strepen van de generaal... en hij brengt de fascistische groet! Fascistisch ja! *(verontwaardigd)* Dat is gemeen, wat een rotstreek... je kan toch niet zeggen dat ik m'n verstand in mijn baarmoeder heb. Ja natuurlijk moet ik janken, je hebt me beledigd. *(ze gaat weer languit liggen alsof de man haar met geweld daartoe gebracht heeft)* Wat nou, ik huil en dat windt je op? Ja, ja, ik weet toch dat het jouw schuld niet is! Ik hou ook van jou. Het is allemaal de schuld van de maatschappij, van de multinationals, van de kernenergie. Wat doe je, wat doe je? Stop! Stop, zeg ik... je bent niet gestopt. En ik ben zwanger, ik weet het zeker. *(ze duwt hem weg)* Ik ben zwanger.

(lichtwisseling)

Ja mevrouw, ik ben zwanger. Drie maanden over tijd. Ja, de test heb ik al laten doen. Moet ik liggen? Doet U wel voorzichtig? Ja, ik weet dat het geen pijn doet, dat het alleen maar een onderzoek is maar... ik ben zo zenuwachtig. Ik heb al een abortus achter de rug ja, een tijdje geleden, zonder verdoving. Nee, ook niet plaatselijk. En een pijn dat het deed. Maar het ergste vond ik nog hoe ze me behandelden. Alsof ik een hoer was. Ik mocht geen kik geven. Hou je mond, zeiden ze, je hebt een fout gemaakt en daar moet je nou voor betalen. Nou, en betaald heb ik. Dit keer moet het heel anders gebeuren. Ik wil nergens iets van merken, jullie moeten me helemaal wegmaken... lekker slapen. Ik wil nergens wat van weten. Zelfs niet de dag waarop jullie het doen. Jullie moeten me een week van te voren al wegmaken... en er dan rustig de tijd voor nemen. Een miljoen, een miljoen lire? Nou, de prijzen zijn wel gestegen, zeg? Ja, ik begrijp het. De anesthesist, het risico... een miljoen. Ja, ik weet het mevrouw dat we nou een nieuwe wet hebben. Nou ik heb het gemerkt. Ik heb me een ongeluk gezocht naar een dokter die me een abortusbewijs wou geven en naar een ziekenhuis dat me op de wachtlijst zette. Eindelijk word ik opgeroepen, zijn het in het ziekenhuis allemaal gewetensbezwaarden. Allemaal verdedigers van het ongeboren leven. Eén dokter deed alle abortussen. Bek af was die goeie man. Ja, want de rest had allemaal last van ze geweten. De werksters, de analisten, de verpleegsters, de kok. God, wat had die een last van z'n geweten, de kok. Als we niet met z'n allen de keuken hadden bezet, waren we omgekomen van de

honger. De politie kwam binnen, we werden in onze kladden gegrepen en we werden de straat op gegoooid. Ik was doodsbang. Ik dacht: als het van die nieuwe wet af moet hangen, dan komt m'n zoontje pas met z'n vierentwintigste ter wereld. Hoeft ie tenminste niet meer in militaire dienst. Is ie meteen werkeloos, kan ie zo als gastarbeider naar het buitenland. Nee mevrouw, dan maar illegaal. Een miljoen. Nou begrijp ik waarom die gynaecologen allemaal zo een last hebben van hun geweten. Die zijn ook niet op hun achterhoofd gevallen. Als je het niet in overeenstemming kan brengen met je geweten... dan vang je elke keer een miljoen. En dat over onze ruggen. *(staat op)* Nee, mevrouw. Ik doe het niet. Het gaat me niet om het geld, dat had ik eventueel kunnen lenen. Maar ik kan niet tegen chantage. We hebben nou eindelijk een nieuwe wet en dan moeten jullie je eraan houden. Ik hou het kind. Ja, ik hou het. Je moet als vrouw tenslotte een kind hebben wil je meetellen.

En ik wil meetellen.

(Ze loopt met de rug naar het publiek het praktikabel op.)

Moederschap! Moederschap! Derde maand, vierde maand, vijfde maand, hop met die zwangerschapsoefeningen, en buig en strek en buig en strek en op de billen, en veer en veer en veer... hijgen als een hond, ha, ha, ha... ontspannen... hijgen als een hond, ha, ha, ha, sneller. *(ze hijgt sneller)* Oh, ik word helemaal misselijk, ik voel me draaierig, wat ben ik beroerd zeg. *(moet gaan zitten)* Ha, het beweegt. Ik voel het, het beweegt. Het is net het gefladder van een vogeltje.

Wat zacht! Wat zoet! Zoet... ik heb trek in ijs, ijs met slagroom, met chocola, met vruchten, gevulde koek, zure bommen, drop. *(andere toon)* Ja mevrouw, ik geloof dat het zover is. *(gaat achterover liggen, met het hoofd naar het publiek)* Ja. Ontspannen? *(ze hijgt)* Persen? *(ze perst)* Oooh, o God wat doet het een pijn, zeg. Oh, ja, ja, ontspannen... *(ze hijgt)* ... ik pers ja *(ze perst)* ... ooh ik kan het niet.

Waar is hij? Op de gang? Wat doet ie? Loopt ie zenuwachtig te roken? *(draait zich om naar zaal)* Hij is zenuwachtig... hij is gespannen. Was ie negen maanden geleden maar wat gespannener geweest.

(Ze wendt zich rechtstreeks tot vrouwen in zaal.)

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneelfonds.be de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

bestellen@toneelfonds.be

03 3664400

